

Írta: Kaszáné Nagy Zsófia

Nyári játszóház és felzárkóztató program gyermekeinknek

Gyermekzsivajtól volt hangos nyáron a siófoki Családsegítő Központ. Nyári játszóházat szerveztünk nehéz sorsú, tanulási problémákkal küzdő gyermekek számára.

A város lakosainak száma 23463, ebből 5000 a kiskorú gyermek. 165 családban él veszélyeztetett kisgyermek, számuk 607, gyakorlatilag minden tizedik tartozik ebbe a kategóriába.

Intézményünkben – a képviselőtestület jóvoltából – már január 1-jétől működik a gyermekjóléti csoport, ahol 4 megelőző pártfogó végzi munkáját.

Feladatunk a felügyeletükre bízott kiskorú családi körülményeinek, magatartásának figyelemmel kísérése, helyes irányú testi, lelki (érzelmi), erkölcsi fejlődésének elősegítése, a szülő (törvényes képviselő) nevelési tevékenységének támogatása.

Azon gyermekek részére szerveztük meg a játszóházat, akik veszélyeztetett családban, nehéz körülmények között élnek, magatartási vagy/és tanulási problémájuk van.

A szülők, vagy a nagyszülő (több gyermeknél a nagymama a gyám) munkanélküli vagy nyugdíjas, a létminimum környékén vagy ez alatt élnek. A nyári hónapokban van némi esélyük a munkavállalásra, ilyenkor szeretnék gyermeküket biztos helyen tudni. Segítségünk nélkül valószínűleg az utcán csellengének, „kulcsos gyerekként”.

Részletesen kidolgozott 7 hetes szakmai programot készítettünk, melynek keretében értelmes időtöltést, hasznos ismeretek elsajátítását (mely a családi környezetben számukra nem elérhető), a tanulásban lemaradottaknak felzárkózást, pótvizsgára való felkészülést jelöltük meg.

A Népjóléti Minisztériumba pályázatot adtunk be a szakmai program támogatására, de sajnos a Gyermekvédelmi Főosztály vezetője értesített bennünket, hogy sok jogos igényt kellett elutasítaniuk, többek között a miénket is.

Mivel a szakmai program megvalósítását kizárólag anyagi gondjaink nehezítették, ezért a városban működő intézményeket, vállalatokat, magánvállalkozókat kerestem fel, segítségüket kérve. Kérésem nem maradt eredmény nélkül, ugyanis 200. 000- Ft-ot és 43 helyről természetbeni támogatást (kedvezményes pék-, tej -, húsaruvásárlás, múzeumi belépő, hajóút, kisvasúttal utazás, strandolás, jégkrém, vaj, üdítő, gyümölcs adomány stb.) kapott az intézmény.

„Nehéz sorsú gyereknek tartod magad?” – tette fel a kérdést K. ZS.-nak Veress Ágnes, a Kossuth Rádió riportere.

„Igen, mert anyukám 1 éves koromtól elhagyott, a mamámmal élek és nagyon jól megvagyok vele.

14 éves vagyok, 7 éves a testvérem, ő is itt van, csak nem egy apától vagyunk.

Én megszülettem, én vagyok a rendes apámtól, a második gyereke anyámnak, mert az első testvérem meghalt, sajnos, ő már 18 éves lenne. És most anyám összeállt egy másikkal, és így lett a kistestvérem. Itt élnek, de apámat, azt nem tudom, hol van.

Anyám, hogyha van nála 30-40 forint, akkor már megy a kocsmába és kisfröccsözik. Mama az rendes, mert ha mondunk neki valamit, akkor már másnap előteremti, ha nem azonnal, akkor másnap vagy harmadnap.

Itt jobban érzem magam, mert otthon kicsi az udvar, tanácsi lakásban vagyunk, nagyon pici a szobánk. 1 szobánk van, nem lehet rendszeren megfürödni. De most itt vagyok a játszóházban, V. Cs. bácsi a pártfogónk és megkérdeztem tőle egyik nap, hogy megfürödhünk-e minden másnap a CSSK-ban, mert ahhoz jutottam, megtudtam, hogy itt van fürdő, megengedték, hogy fürödjünk. A mama is ide jár fürödni...

Iskola az idén nem ment jól, mert fejbe dobtak és lett egy erősebb agyrázkódásom és bekerültem a kórházba, így 2 hónapot hiányoztam, és meghúztak magyar nyelvtanból és matekból. Kedden és csütörtökön gyakorolunk matekból és nyelvtanból. 5. osztályba járok és szeretnék átmenni 6. Osztályba. „ (Kossuth Rádió: Magyarországról jövők c. műsor, 1997. 07. 17.)

Támogatónk segítségével lehetővé vált, hogy 43 gyermek a szünidő egy részét, június 30-tól augusztus 15-ig szervezett keretek között, közösségben tölthette. Gyermekek életkora: 3, 5 évestől 16 évesig.

A Játszóház indulásakor felmértük, ki milyen játékot játszana szívesen, többségük a kártyajátékot és a videofilmet ismerte, azok közül is elsősorban a horrorfilmet.

Mint kiderült, a fiúk végkimerülésig fociznának, közben ütnek, vágna, harapna, anyáznak, pillanatok alatt kivörösödik a fejük a düttől.

Kolléganőimnek a gyermekekkel számtalan közös élményben volt részük. Programjaink között szerepelt a zamárdi tájház, a szántódi pusztacentrum, a tihanyi Apátság, a balatonszabadi lovas klub (lovaglással egybekötve), tengeri akvárium, múzeum, könyvtár, meteorológiai állomány, templomok, víztorony látogatása. Megismerkedtek a helyi segélynyújtó szervezetekkel: örömmel ültek fel a szirénázó rendőrautóra, másztak fel a tűzoltóautó létrájára, beszállhattak a mentőautóba is.

Rongyból, pamutból babák készültek, de készült gipszfigura és palacsintát sütöttek, mellyel megvendégelték társaikat és az intézmény dolgozóit is.

Az egyik legnagyobb élményt a nagystrandon a Coca Cola Beach House jelentette számukra.

Emellett hetente 2 alkalommal korrepetáltuk őket, 20 gyermeknek volt szüksége magyar irodalom, nyelvtan, és matematika felkészítésre. Közülük heten pótvizsgára kötelezettek, augusztus végén mind sikeres vizsgát tettek, felsőbb osztályba mehettek.

A játszóház ideje alatt teljes ellátást kaptak (napi háromszori étkezést), mindez egyetlen forintjába sem került a családoknak. Ez komoly segítséget jelentett számukra.

A 7 hetes program komoly kihívást, megpróbáltatást jelentett a pártfogó családgondozók számára.

A 4 pártfogó kevésnek bizonyult, ezért egy családgondozó és egy szociális munkás főiskolai hallgató segítette munkájukat. Délutánonként a gyermekek távozása után megbeszélték a nap tanulságait, és a másnapi tennivalókat egyeztetették.

A fáradtság mindenképpen megérte, hiszen a gyerekek azok, ahol még van remény és esély, hogy más életformát sajátítsanak el. Bízom abban, hogy a nekik adott tudás, ismeret kamatozni fog. A gyerekeket nem hagyjuk magukra, a pártfogók továbbra is nyomon követik életük alakulását.

A Gyermekjóléti Szolgálat által felvállalt munkát példaértékűnek tartom. A programunk azt bizonyítja, hogy kevés pénzzel, jó szervezéssel is lehet jól és sokat segíteni az embereken.

A korábbi kezdeményezéseinket folytatni kívánjuk és hagyományteremtő céllal a következő években is megszervezi intézményünk a nyári játszóházat.

Dr. Richard Clifford a gyermekek napközbeni ellátásával foglalkozó amerikai szakember, kutató, júliusban látogatást tett intézményünkben, elismerően nyilatkozott munkánkról:

„Nem az a fontos itt a Családsegítő nyári játszóházában sem, hogy mi jó a felnőtteknek, hanem a gyerek számít.” (Somogyi Hírlap VIII. évf. 165. sz.)